

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америк. СІМ ЦЕНТІВ Закордоном

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0807 4-0237 - Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-016

FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПАЛАТА УХВАЛИЛА 14 БІЛІОНІВ НА ОБОРОНУ

Вашингтон, 9 травня. — Палата репрезентантів ухвалила видати на оборону країни \$14,296,487,300 в скоромі році, який починається 1 липня і триватиме до 30 червня 1951 р. Тому, що дискусія над бюджетом тривала довгий час в комісіях, ішли довгі торги за видатки на поодинокі цілі, кінцеве засідання палати було мало інтересне, хоч ішлося про велетенські суми. Крім початково намічених видатків ухвалено додатково \$383,125,000 на розбудову повітряних баз і побудову атомових субмарин. Повітряним силам запевнено видатки на втримання 48 частин, які становлять першу лінію оборони.

У СЕНАТІ УХВАЛЯЮТЬ ПРОДОВЖЕННЯ ПРАВИЛЬНОЇ ПОШТОВОЇ СЛУЖБИ

Сенатська комісія пошт і цивільної служби ухвалила стримати обмеження поштової послуги і доставки листів і продовжити поштову службу в теперішніх розмірах. Щоб це можна було осягнути комісія схилилася на признати поштовому департаменту повну суму, якої він домагався в бюджеті на наступний рік. Палата репрезентантів вже ухвалила цей бюджет у висоті \$2,207,500,000. Над цією справою прийде до порозуміння між обома палатами Конгресу.

АРЕШТОВАНО КОМУНІСТА ДМИТРИШЧИНА ЗА ПІДРИВНУ РОБОТУ

Нью Йорк. — Андрій Долін, знаний як Андрій Дмитришин серед українських комуністів, організатор українського відділу Міжнародного Робітничого Ордену, попав під арешт і його відставлено до іміграційної станції на Еліс Айленд. Едвард Шогнесі, директор Іміграційної й Натуралізаційної Служби оприлюднює, що Дмитришин був містоуправителем цього ордену, який займався забезпеченням і придбав 164,809 членів. Для їхнього забезпечення мав усього \$6,126,000, хоч члени забезпечені на загальну суму у висоті \$110,950,482. Міжнародний Робітничий Орден зареєстрований в департаменті справедливості як підпільна організація. Про Дмитришина сказано, що він має 58 років життя і приїхав з Австрії в 1915 р. За нього склав заповіту Комітет для Охорони Чужинно Народжених у висоті \$5,000. Влада почне проти нього процес для депортації. Ному закидають агітацію за насильне скинення уряду Злучених Держав. Інші урядові ордену протестують проти арешту Дмитришина, кажучи, що це „переслідування поступових елементів“ теперішнім урядом.

НАРАДИ НАД ЗЛУКОЮ К.І.О. З А.Ф.П.

Атлантик Сіті. — Філіп Морей, голова Конгресу Індустріальних Організацій, виявив, що буде назначена комісія К. І. О. на переговори з Американською Федерацією Праці для злуки обох організацій. Про це сказав Морей на конвенції юні сталежних робітників, якої він є головою. Він теж сказав, що не зражується відомому ексекютивному комітету А.Ф.П. в справі створення спільного робітничого фронту з К.І.О.

ТРУМАН ТВЕРДИТЬ, ЩО РОСІЯ ВИГОЛОДЖУЄ „ТАЙ“

Ларамі, у стейті Вайомінг, 9. — Президент Труман, у своїй промові виголошеній підказав, що комуністи виголоджують харчувати Росію і що доля ки-... Такої думки, президента вказує, що уряд Злучених Держав не швидко признає комуністичний режим Китаю.

Зате президент виразно сказав, що Злучені Держави працюють через приватні агенції для постачання харчів для голодного населення Китаю, без огляду на те, який там режим. Промова президента в університеті в Ларамі була третьою з черги, виголошеною у стейті Вайомінг. Перші дві були в Каспері і Чені. У них президент обговорив економічні справи Америки зі спеціальною увагою на тутешню околицю.

В уступі про Китай, сказав Труман, що китайські комуністи ставляться безсердечно до потреб китайського населення і є байдужі до „найбільшого голоду, який навістив Китай упродовж сто років“, а потім сказав: „Вони навіть вислали харчі до Советського Союзу, хоч як цих харчів потребує китайський народ“.

ДЕПАРТАМЕНТ СТЕЙТУ ЗА ЕКОНОМІЧНУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ПІВДЕННО-СХІДНОЇ АЗІЇ

Програма економічної допомоги для Південно-Східної Азії вимагає витрату \$64,000,000 і вона буде вислана туди, як тільки Конгрес її ухвалить. Студії над потребами перевів уже департамент стейту. За оповісткою секретаря Ачесона в Парижі, вона має бути вжита для охорони Індокитаю, Індонезії, Бермів і Сіаму перед заливом большевизму і для розвитку „своєрідного націоналізму“.

ВИНИПЕГ ДАЛЬШЕ ЗАГРОЖЕНИЙ ПОВИННО

Винипег, столиця Манітоби. — Вже від тижня грозить ріка Ред Ривер небезпечною дією виліном, який загрожуватиме цьому місту з 300,000 жителів. Ріка пливе зі стейтів і там прорвалися тами. Винипег лежить у віддалі 60 миль від стейтвотв границі. Досі вода залилася деякі передмістя, внаслідок чого кілька тисяч осіб перенеслося до вище положених частин. Влада робить приготування до шквальної евакуації міста, якщо не вдасться стримати виліви.

МІЖНАРОДНИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛ У БОСТОНІ

Бостон. — У Меморіал Гола при Гарвардському університеті в Кембридж, біля Бостону, відбудеться в суботу 13 травня від год. 7 до 12 Міжнародний Танцювальний Фестивал під управою Е. Надела. У програму входять народні танки і танки для показу. Перед фестивалем відбудеться Парада Націй в народних одягах. Інформації про ці імпрези можна дістати в Інтернешенел Методіст. Українську частину програми виконає гурток кобзарів, танцюристи й хор. Хо-... Народи відбудуться ввечері в домі Демократичного Клубу при Сейнт Маріє Плейс.

МОСКВА ПЕРЕВИКОНАЛА ПЛАН ГРАБУНКУ

Лондон, 10. травня. — Московська радіовисланила сьогодні повідомлення про перевиконання плану підписки державної позички на поверх 7 біліонів карбованців. Позичку в сумі 20 біліонів карбованців, формально призначених на „відбудову і розвиток“ советського господарства, а практично на розбудову і розвиток військової потенції та головне комуністичних п'ятих колон в закордонних країнах, проголошено минулої середи. Протягом тижня її підписано на 7,003,608,000 більше ніж передбачено. Цього роду „позички“ складають советські раби „ентузіастично“, хоча в тій цілі бідність з них заборговується на цілі місяці наперед. „Ентузіазм“ відповідно адержує советська поліція.

МОСКВА В ОЧІКУВАННІ ПРИЗДУ ТРИГВЕ ЛІ

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК ВВАЖАЄ, ЩО ПОЗДКА ЛІ „НІКОМУ НЕ ПОШКОДИТЬ“

Москва, 10. травня. — Столиця „світового пролетаріату“ з помітним інтересом очікує приїзду генерального секретаря Об'єднаних Націй, Тригве Лі, що має прилетіти сюди літаком з Праги вже завтра. Разом з ним вестиме розмови з московськими керівниками другий високий урядник Об'єднаних Націй, секретар Європейської Економічної Комісії, Гуннар Мірланд, що має в Москві Тригве Лі мав виїхати до Москви з власної ініціативи та з бажанням спробувати довести до східно-західного відпущення, і насамперед з бажанням полати кризу в Об'єднаних Націях, що повстала головне внаслідок советського виходу з поодиноких комітетів, на знак протесту проти привагності в них національно-китайського представника. Лі, вибираючись до Москви, заявив на початку тижня в Женеві: „Для всіх, хто вірить в мир і працює для миру, настав час взяти участь в зусиллях закінчити холодну війну. Я вважаю це найважливішою справою цього року.“ Американський представник в Об'єднаних Націях, Ворен Р. Остин, заявив в своєму радіовиступі в Нью Йорку, що по його думці поїздка Лі до Москви „не може нікому пошкодити“. Теж інші представники вважають, що ця поїздка „може навіть допомогти“. Проте, головна увага міжнародного політичного світу скерована тепер на Лондон, де вже завтра почнуться рішальні наради керівників закордонної політики Заходу.

ХРУЩОВ ГРАЄ ГОЛОВНУ РОЛЮ В СОВЕТСЬКІЙ КОЛГОСПНІЙ ПОЛІТИЦІ

Москва, 10. травня. — Усі позначки вказують на те, що Микита Хрущов, довголітній Сталінів „гавляйтер“ в Україні, тепер почав грати головну роль в советській колгоспній політиці, відіхавши на другий план свого товариша з Політбюро Андреева. Хрущов від деякого часу заступає думку „другої колективізації“, імен-... злуки малих колгоспів в одні великі колективи, тоді як Андреев обстоює систему малих колгоспів. Спір ще остаточно не вирішений і Андреев теж живе, але думка Кремля помітно перехилюється на бік Хрущова.

ЗАСУДИЛИ КОМУНІСТИЧНОГО ЛІДЕРА В ПОРТУГАЛІЇ

Лісбон, 10. травня. — Португальський суд проголосив вчора вирок на керівника нелегальної в цій країні комуністичної п'ятої колонії, Адвару Кунара, засуджуючи його на 4 і пів років ув'язнення та на втрату громадянських прав на 15 років.

ФРАНЦІЯ ПРОПОНУЄ КООРДИНАЦІЮ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ВАЖКОЇ ІНДУСТРІЇ

Париж, 10 травня. — Французький уряд вчора ухвалив і негайно подав до публічного відома свою пропозицію на координацію під одною міжнародною владою вугільної і сталеної продукції Франції і Німеччини та всіх інших європейських країн, які виявляють бажання до того. Французьку пропозицію вважається справою першої ваги і вона без сумніву буде одним з головних предметів нарад на конференції великодержавних міністрів закордонних справ, що почнеться вже завтра в Лондоні. Подібно, як дві інші французькі пропозиції, імен-... раніше в справі створення Європейської Ради, яку вже здійснено, та недавно в справі оформлення окремої Атлантичної Ради з країн Атлантичного Пакту, яку тепер ще обмірковується, нова пропозиція диктується французьким бажанням розв'язати проблему Німеччини включенням її в більшу та спільно контролювану європейську спільноту народів. Міністер Шуман, проголошуючи цю пропозицію, ствердив вразно, що вступ до цього нового союзу, опертого виключно на господарський базис, матимуть всі європейські країни, включно зі СРСР, якщо тільки того бажатимуть. Тим самим, новий союз був би ширший ніж Атлантичний Пакт. На нову французьку пропозицію негайно відгукнувся дуже прихильно німецький канцлер Аденауер. Стверджується теж, що про неї був раніше поінформований державний секретар Ачесон, під час своїх передчорашніх нарад з міністром Мушаном. Стверджується, що новий союз йде цілком по лінії повторюваних американських побажань щодо „більшої інтеграції“ європейського господарства. Його практично цілком було б скоординувати вугільну і сталю індустрію Франції і Німеччини та інших країн, які погодилися б на приступлення до союзу, вдосконалювати способи і засоби продукції, координувати ціни та покриття зопотребувань на ринках і запевнити мирні цілі продукції. Це в нічому не мало б порушувати приватної власності. Об'єднані Нації мали б в новій організації свого представника та були б кожноразом інформовані про розвиток в тій ділянці. У французькій пропозиції згадується поіменно тільки Німеччину, як члена основника нового союзу, а міністер Шуман у виснаженнях назвав ще Британію, Бельгію, Голандію, Люксембург та Італію, які будуть запрошені до участі в ньому.

НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ПРИЙНЯВ ЗАПРОШЕННЯ ДО УЧАСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ РАДІ

Бонн, Німеччина, 10 травня. — Канцлер Західно-Німецької Федеративної Республіки, д-р Конрад Аденауер, повідомив вчора ввечері, що його уряд рішив прийняти скероване до нього запрошення до участі в Європейській Раді в характері дорадчого члена. Рішення уряду буде передане негайно під дебати та ухвалу федерального парламенту. Д-р Аденауер заявив, що це рішення не стоїть в жадному зв'язку з будь-якими іншими подіями, тільки німецький уряд виніс його в переконанні, що сьогодні жадна країна в Європі не є досить сильна, щоб могла сама одна адержатися між двома могутніми блоками Сходу і Заходу.

ІЗРАЇЛЬЦІ ПРОГНАЛИ 12,000 АРАБІВ

Бейрут, Ліван, 10 травня. — Ізраїльські війська, озброєні автоматичною зброєю, прогнали вчора 12,000 арабів з двох місцевостей, призначених Ізраїлем договором перемир'я. Араби, заскочені нападом, виявили малі спроби оборони.

АЧЕСОН І БЕВІН ВІДБУЛИ ВСТУПНІ НАРАДИ В СПРАВІ СВІТОВОГО ПОЛОЖЕННЯ. Лондон, 10 травня. — Завтра тут почнеться важлива конференція міністрів закордонних справ трьох великих держав: американського державного секретаря Діна Ачесона, британського секретаря закордонних справ Ернеста Бевіна і французького міністра закордонних справ Роберта Шумана, предметом яких буде загальне положення в світі у зв'язку з теперішньою стадією „холодної війни“ між Сходом і Заходом. На цю саму тему відбулися вже вчора вступні наради між керівниками закордонної політики Злучених Держав і Великобританії. Секретар Ачесон концентрував свою увагу на справі Німеччини, вважаючи її найбільш нагальною, тоді як Бевін мав інший погляд щодо нагальності цієї справи, вважаючи, що є досить часу розглянути цю проблему з усіх боків. З цих вступних нарад важко було зорієнтуватися, яку конкретну думку в цій справі заступає Америка а яку Британія. Виходило б, що Злучені Держави бажали б „більше зв'язати Німеччину з Західною Європою, хоча в основі є проти творення будь-якої нової міжнародної організації“.

ПЕРЕД ВІДНОВЛЕННЯМ ГРЕЦЬКО-ЮГОСЛАВСЬКИХ ВЗАЄМИН

Атени, 10 травня. — Представники Греції і Югославії відбувають тут свої наради в справі відновлення нормальних дипломатичних стосунків між обома країнами. Вони вже в принципі погодилися на відновлення тих взаємин, на винищення амбасадорів та інші заходи, які повідомлено тут вчора в офіційному комунікаті міністерства закордонних справ.

ПРОБЛЕМА ТРИЕСТУ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ЛОНДОНІ

Рим, 10 травня. — Італійський міністер закордонних справ, граф Карло Сфорца, заповів, що на найближчій конференції міністрів закордонних справ країн Атлантичного Пакту в Лондоні, він запропонує обговорення італійсько-югославських суперечностей в справі Триєсту.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ПІД ОБСТРІЛОМ

Критика закордонної політики Злучених Держав набрала останніми місяцями такої гостроти, що важко не раз пізнати, де кінець справжньої критики, а починається звичайна напад, порохуни Республіканської партії з Демократичною, чи особисті амбіції. Публіка, зрозуміло, хвилюється, коли чує, що це й сьогодні департамент стеїту завалився "комуністами", чи коли Злучені Держави висилають до чужих країн як своїх респresentantів "совєтських агентів". Такі речі не приносять Америці чести, ні не помагають американській закордонній політиці. Вони тільки підкопують престиж Злучених Держав і наносять багато шкоди державному департаменту. Так глядячи на це розважливі люди в Америці, які бачають добра своїй країні та дбають про її добру славу. Однак таке становище не означає, щоб департаменту стеїту не критикувати. Навпаки, якраз державний департамент потребує критики і то багато, але критики розважлив, об'єктивної, принципової й далекосяжної у плянуванні, бо ж американська закордонна політика сьогодні глобальна, а її ціллю — справедливий мир у світі.

Джордж Фрост Кеннен, дорадник державного департаменту, має бути людиною, яка виконує важливі функції й висказує критичні й самостійні думки про американську політику згідно з тим, як це представляє кореспондент часопису Нью Йорк Тайме, Джеймс Рестон, а він має змогу і нагоду такі речі провірювати. Отже Кеннен звертає увагу критикувати політику департаменту стеїту на що обставину, що вони наводяться часто на особи, які нині сидять в тім департаменті й на дні не є відповідальні за теперішні невдачі. Політика, каже він, яка ті невдачі спричинила, була зроблена тому п'яти чи десяти років, бо звичайно так довго приходиться ждати на наслідки певних політичних потягнень. З цього теж виходило б, що й на наслідки цього, що тепер діється прийде ще довше ждати, поки зможемо переконалися про правильність теперішніх потягнень державного департаменту.

Кеннен признає, що американська закордонна політика була у відношенні до Росії в минулому помилковою, бо спиралася на надії, що Москва зміниться, не рахуючись з тим, що порозуміння з Росією можливе тільки на умовах, які вона подиктує. Думаємо, що Кеннен сказав правду. Однак тому, що обставини так складаються, що ті самі люди, які тоді помилялись, мають і сьогодні вплив на нову політику у відношенні до СРСР і Китаю, є побоювання, що й ця нова політика не є добра та що лихі її наслідки дадуться скоро відчувати і пізнати. Нема довіри до людей, які передєе так наївно думали і відносились до Росії з сентиментом, на який кремлівський тоталітаризм ніяк не заслуговував; які не знали і не розуміли ходів російського імперіалізму. Чому ж ті люди мали б і сьогодні бути експертами в тих справах? Прецінь можна б взяти до розважки тих проблем людей, які не помилялись, а ввесь час правильно ставили справу, добачуючи заздалегідь, який буде кінець американської угодової політики зглядом Москви.

Новий етап в організації У.А.В.

Третя конвенція Українських Американських Ветеранів, що відбулася в днях 6 і 7-го травня в Нью Йорку, відкриває безсумнівний новий етап в розвитку цієї важливої в нашому громадському житті організації. Можна вважати, що цю конвенцію закінчено підготовку й започатковано це, що можна б вважати активністю.

Це ще далеко не значить, що У.А.В. вже завершили своє організаційне оформлення. Навпаки, воно ще в дуже початковій стадії, як це вказували конвенційні звіти і дебати та й сама конвенція. Приклад: на конвенції було около 40 зареєстрованих делегатів та десіток гостей з-поміж ветеранів, кількість яких, згідно з консервативними обрахунками, вносить від 75 до 100 тисяч! В самому Нью Йорку має бути зареєстрованих по-верх 2,000, в Йонкерс 500, в Джерзі Сіті та в усіх інших місцевостях метрополітальної округи є їх сотні і тисячі, не кажучи вже про віддалені місцевості. Невже ж їх не інтересує їхня власна організація?

На цю обставину є достаточні висноски, що ще далеко не означає виправданія. Першусього, після війни багато ветеранів сказали собі, що мають її досить і махнули рукою на свої "героїчні часи", не бажачи собі їх пригадувати навіть у ветеранській організації. В цьому проявляється відоме американське наставлення проти мілітаризму, хочби і в такій його нейтральній формі, як ветеранські організації. Це відноситься і до наших ветеранів. Друга їх частина вже належить до загально-американських організацій, Американського Леґіону, Ветеранів Закордонних Воєн, Католічних Воєнних Ветеранів і т. п. Ще інші потворили собі в своїх місцевостях окремі пости і досі ще не рішилися приступити до краєвої організації, як це виявилось під час конвенції — якщо не помиляюся — з представниками посту в Нью Бронсвік, що домагалися прав на конвенції, не перебираючи рівночасно жадних зобов'язань щодо приналежності їхнього посту до У.А.В.

На конвенції виявилось, що організаційно наші ветерани охоплені в стеїтах Нью-Йорк, Нью Джерзі і Пенсильванії. Проте, протягом минулого року чимало зроблено для сполуризовання організаційно-ветеранської ідеї, конкретним доказом чого може послужити той факт, що на конвенції вже було двоє ветеранських спостерігачів з Огайо, які не скривали своєї рішучості започаткувати організаційну працю в тому стеїті.

Коротко кажучи, сама організація ветеранів ще має перед собою великі і важкі завдання власне під організаційним оглядом і під цим оглядом, вже не підготовки, але справжньої активності, минула конвенція без сумніву відкриває новий етап.

Остання конвенція У.А.В. була багатомовна. Від дебату в справі назви організації, які відбулися на першій конвенції три роки тому, до виступу представників згаданих вже загально-американських ветеранських організацій та до гостинного виступу генерала бригади Ф. Л. Говлі, чи адмірала Повела на цій конвенції, це напевно пройденій дальший шлях, ніж його могли сподіватися навіть найбільш оптимісти серед ентузіастів ветерансько-організаційного життя. Ця конвенція, хоча ще скромна розмірами, зглядно участь в ній, до деякої міри завершила різьбу ідейного обличчя У.А.В. і треба признати, що під цим оглядом розвиток пішов багато швидшим і надійнішим темпами, ніж в організаційній ділянці.

Ідейна платформа У.А.В. встановлена їх статутом, ухваленом вже на першій конвенції. Крім на свій лад професійних справ, що впливають з ветеранського характеру організації, в цьому статуті встановлено, а на останній конвенції підтверджено і спрещено загальні головні справи: оборона Америки, американського уряду і американського способу життя перед всіми зовнішніми і внутрішніми загрозами, та щире бажання допомогти "українському народові встановити вільною нацією на своїй прадідівській землі" — як це сформульовано в статуті.

Остання конвенція була під цим двома ідейними аспектами. Їх знаменито вивч і спрещував теж представник Жидівських Американських Ветеранів, Мр. Джес Мосс, стверджуючи: "Ми ризикували своїм життям для оборони Америки під час війни; хто може квестіонувати наше право боронити її під час миру?" І зараз додав, наче для виснаження, як треба розуміти оборону Америки під час миру: "Ми повинні сказати світові, що хтр шукає собі клопоту, той буде його мати, та що ми не думаємо залишити на призволяще народів, з яких походимо!" Він говорив від президіального стола, на одному боці якого стояв зоряний американський прапор, а на другому синьо-жовтий український.

Приблизно такі самі думки висловлювали всі інші представники, зокрема адмірал Повел, що знає український

нарід і його заклятого большевицького ворога ще від 1917 року, як він був лейтенантом на одному з альянських військових кораблів на Чорному морі.

Для ідейного оформлення молоді організації У.А.В. та для її дальших можливостей мав величезне значення виступ ген. Ф. Л. Говлі, цього визначного і заслуженого американського воєнка, який большевики називали "Берлінською Бестією", бо він по-важлив протиставити їхнім намаганням захопити Берлін. Ген. Говлі, з кости і крові воєнка, був одним з перших, що дав большевикам належну лекцію, рятуючи рівночасно (Докладання на стор. 3-118)

Володимир Барагура.

Рідна книжка українській дітвори

Виховати молоде українське іммігрантське покоління в любові до народу, з якого воно вийшло й захватило його до дальшої праці для української справи, на тій землі, чи в світі, це одне з найважливіших наших завдань. Одним із найважливіших засобів до цього є рідна дитяча й юнацька книжка, рідний дитячий й юнацький журнал. Вони мають вичарувати в душах української дітвори, що народи-

лася й зростає серед неукраїнського довкілля, образ чужої України. Зокрема важна ця справа для українського народу в сьогоднішній момент, коли одна, більша його частина на батьківщині знайшлася в таких жахливих умовах, що не дають абсолютно змоги виховувати молоде покоління в українському національно-державницькому дусі, а друга частина знайшлася в діаспорі, під постійним денационалізаційним тиском чужого довкілля. А все ж таки, ця друга частина нації, яка знайшлася поза межами батьківщини — українська еміґрація, має всі дані свободного національного розвитку й вона мусть взяти на себе завдання зберегти чисту національну душу молодого покоління.

Дати українській молоді добру з виховного, національного та мистецького боку книжку — річ нелегка. Це вимагає тісної й скоординованої співпраці багатьох чинників — передусім мистців слова й кисти, літературознавців, мовознавців, критиків і пераго-нів, далі видавців, батьків, Церкви, громадсько-національних установ, врешті широкіх кіл усього громадянства. Це вимагає також значних фінансових засобів. На таке спільне зусилля мусть здобути українська еміґрація, якщо вона хоче виконати своє історичне завдання перед власним народом.

У нас справа виховання молодого покоління при допомозі книжки й журналу ніколи не була як слід поставлена. Чомусь вважається, що дитині вистачить дати будь як написану, ілюстровану й видану книжку, бо дитина, мовляв, і так на тому не розуміється! Забувається, що дитина, це окрема індивідуальність, різна від дорослої людини, але з власними й своєрідними мистецько-естетичними почуттями, смаком і потребами. Їх треба відповідно задоволювати, спрямовувати й розвивати, бо невмілим підходом можна їх спроводити на манівці й вбити їх совісн, а тим самим на завжди звихнути душу дитини.

Виходячи з таких фальшивих міркувань, за видавничу справу для дітей і молоді беруться в нас часто люди, які не мають до цього ніяких даних. Сама добра воля, чи матеріальні засоби не заступають тих високих фахових і моральних кваліфікацій, які мусть відзначитися автори й видавці дитячої та юнацької літератури. Тому видавнича діяльність випадкових людей приносить більше шкоди ніж користі молодому поколінню.

Щоб цю справу спрямувати у відповідне русло та поставити дитячі й юнацькі видання на відповідному виховному й мистецькому рівні, на еміґрації в Німеччині, де видавничий хаос, виступив зокрема гостро, powstało Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ). Воно згуртувало в своїх лавах відповідні літературно-мистецькі й педагогічні сили, а його діяльність проявилася випуском цілої низки вартісних з національного, виховного й мистецького погляду дитячих й юнацьких видань.

ОПДЛ не прагне стати ніяким диктатором ані монополізатором у ділянці дитячих видань, все ж таки воно змагає до того, щоб авторитетно заставити дитячих письменників й видавців давати юним читачам вартісний під національним, виховним і мистецьким поглядом духовний корм.

(Докладання на стор. 3-118)

Пакистан шукає американської допомоги

Негайно після прибуття представників Пакистану до Вашингтону появилися вісті, що його прем'єр, Ліякват Алі Хан, звернеться до уряду Злучених Держав з проханням дати його країні фінансову допомогу для закупки зброї. У недільних оповістках сказано, що Пакистан хоче позички на розвиток природних багатств, як це заповів президент Труман у Четвертій Точці інавгураційної промови. Знов понеділка промова по радію пакистанського прем'єра вказує, що він надіється теж і політичної допомоги Злучених Держав у змаганні Пакистану до прилучення провінції Кашмір до своєї території. До цього слід ще додати, що пакистанці, які поселилися у великій кількості в Південній Африці, протестують проти законопроекту Південної Африки, щоб відокремити азійців від інших расових племен, що там поселилися. Вони просять у своїм протесті перебуваючого в Америці Ліяквата Алі Хана, щоб ім допоміг.

Для американців найважливішою буде мабуть критика Ліяквата Алі Хана мирової закордонної політики Злучених Держав. Прем'єр сказав, що Злучені Держави "повинні взяти далеко активнішу участь у непорозумінні між Індією й Пакистаном у справі Кашміру", якщо Америка справді заінтересована в світовому мирі. "Я не хочу, щоб Злучені Держави або яка інша країна світу підтримувала мене у несправедливій справі", казав пакистанський прем'єр, "проте думаю, що вони не сповнять свого обов'язку, якщо відмовляться від відповідальності зробити все, що можливо, щоб була дотримана справедливість та щоб були виконані

точки умови, зазначені між обидвома урядами".

Дискусію над питанням, чи Кашмір має принасти Індії, чи Пакистанові, вважає Ліякват Алі Хан "найнебезпечнішою з усіх, які має світ сьогодні".

Отже ясне: Прем'єр Пакистану хоче без дискусії добитися справедливості, а справедливості він вважає признання Кашміру Пакистанові. Вже саму дискусію над цією справою вважає він великою небезпечкою.

Для зрозуміння цього замовтаного і справді небезпечного питання треба дещо пригадати.

Перед двома роками азійська країна, звана Індією, звільнилася від 150-річного чужого панування і організувала дві держави, одну під назвою Гіндустану, а другу під назвою Пакистану. Ці держави оперті на релігійній підкладі, який заступає там стічний підставу. Гіндуци це будисти, пакистанці магометани. Спір за Кашмір є тяжким до вирішення: Цю країну продав володар — магараджа, Гіндуської віри? Гіндустанові, однак мешканці Кашміру визнають мусульманську віру і тому Пакистан має претенсії до території. Обі держави згодилися пізніше на посередництво Об'єднаних Держав і вижидають назначення відповідної комісії. Загально думають, що плебісцит вирішить приналежність Кашміру. Між обома державами виринають часті спори, а навіть ведеться боротьба у пограниччій полосі. Якщо б між обома країнами прийшло до війни, тоді зайде небезпека, що комуністи запанують над колишньою Індією і підпадуть її під накази Кремля. Звідси й світова небезпека з приводу спору за Кашмір між Гіндустаном і Пакистаном.

Лев Ясінчук

ВИЗВОЛЬНИКИ

(Уривок з повісті: "Данина Молохові")

14) Колиш на київських базарах не можна було перепхатися поміж продавцями в квітучих українських уборах. Тепер базарі пусті. Треба встати досвідком, щоб не побачити на базарі кількох яєчок, літру молока, чи який київський огірок. Давно вгиналися прилавки під білим хлібом, а тепер треба годинами вистояти у вузких хвостах, щоб купити кілька застарілих обаріжків. Бувало ставав Левчук на Дніпрову мо-ст, щоб оглядати прегарні одяги молодичь та дівчат з Словідки по другому березі, що на коромелі несли на рамені ряди збаночків з усяким добром. Тепер бачить самих колхозників у драгивеньких махитках. І як гідко пробре-

зуючої граматики. Загродський, опрацював деякі граматичні зміни. Наркомос вже навіть їх затвердив і незабаром вже появиться нова граматики. — В якому напрямку йдуть ці зміни? — запитав хтось. — Але лектор виминув це питання банальним: не відомо.

— Чому не відомо, — відозвався Левчук, ніби сам про себе. В тому напрямку, щоб наблизити українську мову ще більше до російської.

В бік Левчука звернулося декілька голів курсантів.

— Чому це ви, товаришу, так кажете? — ніби з докором кинув лектор питання, немов би хотів цим сказати: не кажіть так.

Але Левчук запалювався й почав вичисляти дотеперішні подібності на основі граматики того ж автора й додавав: — Що ж то, мова зазнала за два роки таких змін, що аж треба вводити нову граматику з аподиктичними правилами, як це є в Загродського?

Лектор не заходив далі в розмову на цю тему й на залі залишилося щось немов не-смак. Після останньої "лекції" розійшлися курсанти то окремо, то гуртами. Левчук вийшов останній і втомлений плентався повільним кроком слабо освітленою Пушкінською вулицею, вузьким коридором, вижолобленим на хіднику в снігу поміж домами й сніговим валом. Ненадійно почув за собою кроки й притишений оклик: "Товаришу, гей, товаришу!" Зразу не знав Левчук, чи це до нього, автім може це який лиходій. Але кроки прискорювалися і оклики: "товаришу" не переривався. Левчук приставив, оглянувшись і впізнав свого старосту, Судиму.

— Товаришу, каже він, я мушу вас остерегти, не як партієць, чи староста, але як приятель, не говоріть так, як ви сьогодні говорили на викладі лектора Л.

— Або що, це не правда? — Правда, правда; є багато всякої правди. Я теж знаю не-дого, але в нас не можна всьє говорити. Ніби можна всьє, але це не добре... знаєте всія люди... Колиш побалакаємо більше, а тепер прощайте, —

І Судима чим швидше відда-лився від Левчука.

Була неділя. Всі порозходилися й в гуртожитку остав лиш сторож, що змучено позіхав у фое. Шойно вночі буде мати зайняття — записувати, коли хто вернув домі. Вечером майже всі йдуть у театр, у кіно. Левчук не сховався й вчасно вернув на помешкання. На своє здивування застав у кімнаті Судиму, що — здавалося — бездушно лежав своїм звичаєм горілиць на своїй ліж-ку.

— Добрий вечір, — поздоровив Левчук, що ж то ви дома, не тягне нікуди йти? — Ех, чорт. Мене б уже потягнуло, де нема ніякої думки, — майже зо злістю відповів Судима. Побудете довше, то й вас перестане тягнути.

— Щось то ви сьогодні в поганому настрої? — Від чого ж бути в гарному! — якось неохотно відрубав Судима, підвівся, сів на ліжку і спустив ноги та забаламкав ними на перемину.

— Я маю трохи ліку на такий настрій, — Левчук пішов до

свого клунка й вийняв з нього пляшину горілки.

— Це зі Львова, — каже. — Зі Львова? Давайте, по-кушаємо, як то наші навчили-ся ї робити в заводах панської Польщі.

Левчук наляв у дві філіжанки від чаю, бо іншої посудини не було.

— Аа, незгірша, навіть добра. Шкода, що нема чим закусити, — промовляв Судима.

— В мене є кусень хліба. — Левчук поклав на стіл.

— Ви ж хочете вечерять. — Я вже вечеряв; їкте.

Левчук долівав Судимі й сам мало пив. Якійсь час не говорили нічого. Було видно, що Судимі насало щось на серці й він щось гостро думав. Допив со стакану горілку, поклав його зі стуком на стіл і крутнув рукою, немов бажав об'явити, що в нього залало якесь рішення.

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ТИТАНІ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Голоси Читачів

Чи справедлива критика молоді?

В числі 88 „Свободи“ з 18. квітня 1950, появилася стаття п. Я. Заремби під заголовком „Раз добром налите серце“. У ній автор „старается“ розв'язати питання американської молоді українського походження.

Поза щирі сугестії, в якій спосіб врятувати нашу молодь від асиміляції та витворити більше зацікавлення до української справи, п. Заремба починає свою статтю аж чотирма запитаннями, чому то наша молодь так мало інтересується українськими справами.

Не беру тих запитань за нещирі супроти нашої американської молоді, бо зі статті видно, що автор інтересується українськими дітьми й молоддю й хоче знайти спосіб, щоб направити теперішній стан. Однак тому, що подібні критичні вислови про нашу молодь можна тепер почути частіше, хочу забрати в тій справі голос.

Саме критикування молоді за те, що вона не інтересується українськими справами, як цього хотіли б декотрі люди, справи не розв'яже ані не поправить. Треба ще щось конкретного робити в тім напрямі.

Невірні закиди, що американська молодь не інтересується українськими питаннями, бо справа маєть якраз навпаки: Американська молодь інтересується й українською справою й громадським життям на американський спосіб і так, як вона була до того підготована з дитинства.

Піду ще далі, як скажу, що як узяти під розвагу ті складні обставини, в яких наша молодь виросла, то процентно досить поважне число інтересується українськими справами.

До сучасних і будучих критиків американської молоді позволю собі сказати, щоб не критикували американської молоді за те, чого вона не мала основно й систематично виціленого в її дитячій душі. Не вимагайте від неї того, чого їй не дано з дитячих літ.

Перш всього треба мати на увазі, що наша молодь родилася в Америці в містах, вчилися в американській школі, виросла серед американського оточення. Друге, що ук-

раїнці лише в дуже малих випадках живуть збитою масою коло своїх церков чи Народних Домів, і тому багато наших дітей не ходили навіть до української школи. Третє, що українська спільнота в Америці не спромоглася створити хоч одну організацію, якої виключною ціллю була б опіка і виховання української дитини й молоді.

Не було ані краєвої, ані місцевої організації, яка була б дбала хоч про ті діти, що їх родичі посілали до вечірніх українських шкіл, приміщених переважно у пивних під церквою, де учили священники або дяко-вчителі і то з підручників, написаних для галицьких дітей. Не було теж, назагал, дітвора організацій, ні пластових ані інших, де дитвора відповідно до віку була б мала нагоду поступово й систематично доповнювати своє знання про Україну в легший спосіб, по-лучений з забавою, спортом та в гарнім оточенні. Не було провідників, котрі були б підготовані вицілювати в маленьких дитячій душі любов і пошану до своєї церкви, мови, пісні, історії, літератури і взагалі до всього, що українське, теж й англійською мовою.

Не було, дітвора літніх осель, де можна б було дати дітям нагоду до відпочинку й легкого науки про Україну. Не було й таких організацій для нашої молоді, щоб по виході з дітвора організацій, вона могла закріпити і поглибити своє знання в старших організаціях, які побилялися б її заінтересування всім тим, що зв'язане з українським народом.

Це є найголовніші причини, чому так багато нашої молоді так відноситься до української справи, як знає.

Отже чи є зашо нашу молодь винувати, та її докоряти за те відношення до української справи? Чи є логічна підстава нарікати, що наша молодь винувати, чи її докоряти книжки про Україну навіть в англійській мові, чи англійське видання „Свободи“, „Юк-рейніен Віклі“, коли в більшості нашої молоді не вицілено заінтересування за дитячих літ?

Виховання дітей було лише-не тільки батькам, а з установ

то одинокий Український Народний Союз займався, тай по-старався про видання книжок про Україну в англійській мові й розвивав та дав початок спортивній програмі. Інші подібні організації зробили дуже мало, або й нічого для молоді.

Не зважаючи на ті всі недоліки у вихованні нашої дитини, все так не можна сказати, що молодь не є активна, або є байдужа до української справи чи громадського життя. Бо за останніх 20 років вона зорганізувалася локально в свої клуби й Союзові відділи; вона має свої краєві організації вже за останніх 17 років, як Українську Молодечу Лігу Північної Америки, що видає свій журнал, і має свою спортову програму. По-за цю Лігу, чисто українського характеру, є ще релігійні, такі, як Католицька і Православна Ліга Молоді.

Наша, тут роджена старша й молодша перша і друга генерація співає в церковних і народних хорах, грає представлення, дає концерти, учить сама і своїх дітей українських танців. Поступово перебирає на себе місцеві громадські обов'язки, що можна заприжити в таких відомих місцевостях, як Рочестер, Сиракуз, Обурн, Честер, Філадельфія, Дітройт, Клівленд чи Нью Йорк, а напевно так маєть справу й по інших місцевостях.

Наша тут роджена старша генерація, (та, що її ще в Америці називають молоддю), стоїть у провіді в У. К. К. і З. У. А. Д. К. Вона також по-малу входить і до ексекютив наших загальнонародних організацій та до головних урядів. І напевно більше тут роджених увійде до старших організацій і буде працювати, як наше старше громадянство буде їй в цій справі помагати.

Не нарікаймо, а помагаймо й намагаймо те, що як виховуємо дітей, така буде молодь, а яка молодь, така нація.

На закінчення моя порада як того, що належить до першої генерації, що працює і з молоддю і з старшим грома-

Рідна книжка української дитини

(Докінчення зі стор. 2-го).

Після хвилиної перерви, зумовленої переїздом української еміграції на нові місця поселення, ОПДЛ приступає до відновлення своєї необхідної з національного погляду діяльності. Не зважаючи на велетенські труднощі, воно береється знову за згуртування розпорошених по всьому світу літературно-мистецьких і педагогічних сил для виконання великого діла — збереження національної душі молодого українського покоління на чужині за допомогою української книжки й журналу. Воно так само веде акцію мобілізації фондів на ту високу ціль.

Першим кроком до здійснення цих задумів є видання щомісячної дитячої й юнацької бібліотеки „Святий-Зілля“ в Торонто (Канада), під редакцією відомого працівника й видавця дитячої літератури. Дальшим завданням буде створення центрального видавництва дитячої літератури під патронатом і проводом ОПДЛ.

Виконання цього завдання неможливе без співпраці всього українського громадянства на чужині. Воно мусить забезпечити ОПДЛ фондами, які дали б йому змогу розгорнути діяльність на всю широчину. Тому кличемо всіх, кому дороге майбутнє нації:

Рятуйте за допомогою рідної книжки душу українського молодого покоління! Допоможіть створити Центральне Видавництво Дитячої Літератури!

Д-р А. Т. Кібзе.

Допущення „Д. П.“ лікарів до права практикувати медицину в Америці

Упродовж останніх років прибуло до Америки більше число лікарів з Європи. Між ними є поважне число українців. Всі вони дають собі якусь раду. Деякі взяли до фізичної роботи, інші працюють по шпиталях або санаторіях.

Посади по шпиталях і санаторіях є тимчасові. Контракти їх продовжується з дня на день. Відправити їх від праці можуть кожного дня, подаючи причину: „Не маєте права практикувати медицину в нашій стейті“.

В стейті Мишиган, наприклад, є таких лікарів 15: Десять працюють в стейтських шпиталях, п'ять в приватних шпиталях у Дітройті. Всі вони висять неначе на галузі і кожного дня можуть бути позбавлені праці. Їх „Інтершин“ теж не входить в рахунок на кредит їх кваліфікацій.

Новий етап в організації У. А. В.

(Докінчення зі стор. 2-го).

Берлін і, правдоподібно, мир. Темою його доповіді було: „Нам треба боротися за волю“. Чи можна б підібрати кращу тему на зібрання американсько-українських ветеранів?

Директор Іміграційної і Націоналізаційної Служби Нью-Йорської округи говорив про

дядьством: Не критикувати молоді, а братись до конкретної і позитивної праці так, як американські обставини цього вимагають. Закладаймо літні оселі для дітей і молоді, як це починається у Нью-Йорку. Подбаймо про дітвора організацій, як пласт і інші, про кружки українського красномовства, танців, пісні. Подбаймо, щоб наші дівчата мали нагоду набути вишивати, писати писанки, й варити українські страви. Наші педагоги повинні подбати про буквар для американських дітей. Завести, наскільки можливо, систему навчання по тих школах, де це можливе. Наші науковці, по галузі мовознавства, повинні спромогтись на видання українського словаря на лад американського „Вебстера“. Сконцентруймо нашу енергію на виховання дітей і молоді, й у такий спосіб за 10 років побачимо конкретний вислід з нашої праці.

Якщо наша вся увага буде звернена на українські політичні партії, то за 10 років будемо ще питатися, що єталось з тими дітьми й молоддю, що приїхали до Америки по другій світовій війні: чому вона так мало інтересується українською справою?

Іван В. Іванчук.

Недавно одному новому лікареві виїхави працю. Другий, знаючи, що його жде, зрезигнував самий і шукає іншого місця, де б його допустили до іспиту.

Щоб допомогти нашим лікарям зорієнтуватись, хочу подати деякі інформації в цій справі.

Про ширші інформації кожний з інтересованих повинен віднести до стейту, де він хотів би осісти та мати свою приватну практику.

Ці інформації щодо деяких стейтів такі:

Мишиган стейт: вимагає, щоб кожний чужинецький лікар, який кінчив медичну науку в Європі, записався ще на медичний факультет в Університеті Мишиган, Ен Арбор, або в університеті Вейн, Дітройт, де має скінчити остан-

добру волю в співжитті народів. Тема найбільш актуальна. А запрошення Мр. Шогнесі, як і адмірала Повела, що є рівночасно головою Міжнародного Рятункового Комітету для втікачів з-поза залізної застави, диктувалося у великій мірі шляхетним бажанням справу воїнів Української Дивізії та вможливити їм приїзд до цієї країни. Виступ на конвенційному бенкеті голови Об'єднання Бувших Воїнів Українців в Америці, творив символічну синтезу тої ж „тотальної мобілізації“ українських сил для боротьби проти більшовизму, про яку він згадував в своїй промові як представник Українського Конгресового Комітету та покликує чись на декларацію державно-го секретаря Діна Ачесона.

Конвенція УАВ як цілість насуває ще багато думок і висновків. Можливо, до них доведеться ще не раз повертати. Під свіжим враженням конвенції стверджуємо тільки основне: Українські Американські Ветерани започаткували новий етап в своєму розвитку, що цілком певно заведе їх на чолі нашого громадського життя та збуде їм важливе місце в американському суспільстві, якщо вони підуть наміченим шляхом та доведуть свого ядра ентузіастів до об'єднання завжди більше або менше індіферентну масу. В їхній праці хай просвічує їм заступане адміралом Повелом твердження Бурке: „Якщо лихі люди лущатися, добрі мусять об'єднуватися“.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРМОГІ

ВЕЛИКИЙ ВЕСНЯНИЙ РАВТ

уладжують:

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ І УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО В АМЕРИЦІ
В СУБОТУ, 13. ТРАВНЯ 1950 Р.

(SATURDAY, MAY 13th, 1950)

У НАЙБІЛЬШІЙ ЗАЛІ ВЕТHOVEN HALL, 210-214 East 5th Street, New York, N. Y.

Добра музика. Стрий дошляний. Буфет в заряді Вл. Паль.

Початок в год. 9 вечір за запрошеннями.

Хто запрошення не одержав, може його ще дістати в доміні Тов-а У. Інженерів під ч. 11 East 7th N.Y.C. щоденно між год. 7-9 вечір.

Щоб вижити переповнення в балейній залі, число квитків вступу обмежене. Тому прохастись, щоб заздалегідь про них подбати. Продажа квитків по ціні \$1.50 щоденно в доміні Тов-а Українських Інженерів між 7-9 вечір, як рівнож і в Art Mode, 181 2nd Ave., і в торговлі „Надія“, 72 East 7th Street.

Комітет,

ний рік медицини і здати приписаний іспит. По цим мусить відбутися один рік шпитальної практики, або так званий „Інтершин“, у призначенні шпиталі. Між цим часом такий кандидат мусить також здати іспит з т. з. „Бейсік сайенс“, куди належать такі предмети: Бактеріологія, фізіологія, хемія, анатомія, публічне здоров'я і патологія. На кінці всіх цих вимог: кандидат є допущений до стейтвого іспиту на „лайсенс“. І аж по цим успішним іспіті кандидат є допущений до права приватної практики, або легальної посади в шпиталі.

Такі вимоги ставлять в Мишигані. Та в практиці вони ще суровіші. Один з наших лікарів, годячися виповнити всі ці

вимоги, зголосився на останній рік медичного курсу до університету Мишиган. Вони дуже чемно відповіли йому, що „наразі цілком неприймають чужинців, бо мають забагато зголошень від своїх“.

От так стоїть справа у Мишигані.

В стейті Нью Йорк, і а запит одного з наших лікарів, вимагають дипломів та усіх інших документів для оцінки та призначення. І коли знайдуть все в порядку та дадуть призначення, тоді позвляють писати іспити. Кажуть, що іспити є дуже вимагаючі. Лише половина аплікантів переходить їх. До цього часу вже кількох наших лікарів здали такі іспити.

(Продовження на стор. 4.)

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ!

ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ В ДІТРОЙТІ, МІШІГЕН

улаштує:

В НЕДІЛЮ, 28. ТРАВНЯ 1950 Р.

о годині 3-тій пополудні.

АКАДЕМІЮ

в честь с.п. Гол Отамана Вілсак У.Н.Р.

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

і с.п. полк. ЄВГЕНА КИРОВА

В ЗАЛІ УКР. НАР. ДОМУ при Martin — Michigan.

Обов'язком кожної українки і українця є взяти участь в цій академії та вшанувати пам'ять цих великих Синів України.

УВАГА! БАЛТІМОР, КУРТИС-БЕЙ І ОКОЛИЦІ!

З імені Ініціативного Комітету ООЧСУ,

улаштує:

В НЕДІЛЮ, 14. ТРАВНЯ (МАЙ) 1950 Р.

ОСНОВУЮЧІ ЗБОРИ ООЧСУ

які почнуться в год. 10-тій рано

В ЦЕРКОВНІЙ САЛІ при Чорч Ст., в Куртис Бей, Мд.

Основний реферат на тему „ООЧСУ і наші завдання“ виступить представник Центрального ООЧСУ д-р М. Сидор. Проситесь всіх громадян взяти членську участь! Комітет.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ!

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ (ООЧСУ) Інк. — 6 ВІДДІЛ У ФІЛАДЕЛФІЇ

улаштує:

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

В НЕДІЛЮ, 14. ТРАВНЯ 1950 Р.

В САЛІ „УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ“

при 847 Н. Френклін вул., Філадельфія, Па.

Початок Віча в год. 2-ій пополудні!

На Вічу промовлятимуть: Проф. І. Вовчук, на тему: Україна в боротьбі проти російсько-більшовицького імперіалізму та п. Л. Лагідний — Командир Рейдуючих Частин Української Повстанської Армії (УПА), на тему: Боротьба УПА в правдивому світлі.

Україні в Україні! Громадяни! Приходьте всі на це Велике Віче! Приходьте з Родинами, приходьте з Вашими знайомими! Ви матимете можливість почути правду-істину про ті важливі проблеми-події, якіня живі, за які змагається Воночка України сьогодні! Докладіть своєю участю, перед приїздом в ворогам, це Вам доля Воночки Визволення — Землі наших Батьків і Матерей — не є байдужою! Ви почуєте самі. Ви опісля розкажете другим, своїм і чужим, про ту величезну боротьбу Української Нації проти найжорстокішого ворога України і всього культурного людства, московсько-комуністичної диктатури і російського імперіалізму!

ПРИХОДЬТЕ З РОДИНОЮ І КЛИЧТЕ ЗНАКОМИХ!
ВСТУП ВІЛЬНИЙ!
Управа 6-го Відділу ООЧСУ.

НА ПРОЩУ! ПРАВОСЛАВНІ НА ПРОЩУ! УКРАЇНЦІ!

ІДЕМО НА ПРОЩУ (ВІДПУСТ) І

ПОСВЯЧЕННЯ

ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО

МОНАСТІРЯ

(Скиту Св. Миколая, основаного Високпреосвященним МСТИСЛАВОМ, Архисписконом Виннипежським і всієї Канади і Української Православної Церкви в Америці)

В ГРИМСБІ, ОНТАРІО, КАНАДА

(близько американсько-канадської границі)

В суботу і неділю, 20 і 21 травня (мая), 1950

Автобус (de Lux) виїде: з Картерет, Н. Дж., в п'ятницю, 19. травня точно о годині 8-їй вечора. Збірне місце коло української православної церкви св. Вмч. Дмитрія, 641 Roosevelt Ave., Carteret, N. J. Тут зберуться паломники з Картерет, Перт Амбой, Трентон, Плейнфілд і околиць.

З Ньюарку, Н. Дж., точно о годині 9-їй того ж вечора. Збірне місце коло Пенсильвенія Стейшен, Market Street. Тут зберуться паломники з Ньюарку, Пассейку, Байону, Нью Йорку і околиць.

Паломництво вибереться в поворотну подорож в неділю 21. травня н.р. перед вечором, повернеться до Ньюарку в понеділок передполуднем, до Картерет коло полудня.

Американські громадяни мусять мати з собою громадянські папери; негромадяни мусять отримати перепустку в найближчому бюро Іміграційного і Націоналізаційного Уряду.

Кошт подорожі (без харчів і нічлігу) \$16.00. Замовлення разом з грішми треба посилати негайно до:

Rev. JOHN HUNDIAK, 641 Roosevelt Ave., Carteret, N. J.

(Telephone: Carteret 8-8282)

УВАГА! — НЬО ЙОРК, Н. Й.

ВІДДІЛ 204 УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

улаштує:

ВЕЛИКИЙ ВЕСНЯНИЙ

ЗАЛІ

В СУБОТУ, 13. ТРАВНЯ 1950 Р.

В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛ. ГРОМАДИ

334 East 14th Street, New York City

Початок в годині 7-їй вечором. — Вступ 65 ц.

Музика І. СЕМЕНА.

Просимо членів прийти і привести знайомих а за повне задоволення ручити —

Балейний Комітет.

УВАГА! БОСТОН І ОКОЛИЦІ!

В НЕДІЛЮ, 14. ТРАВНЯ 1950 Р.

ЗАРАЗ ПО СЛУЖБІ БОЖІЙ

улаштує:

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

307 ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ В БОСТОНІ

Новозорганізований відділ, що існує при греко-католицькій церкві просить своїх членів, всіх як оден явиться на зборах. Рівнож комітет відділу дуже просить всіх українців численно зійти на ці збори, на котрих промовлятиме Організатор Українського Народного Союзу п. Антін Маланчук. Просимо пам'ятати, що Комітет відділу поставив собі за завдання організувати всіх Вас при націм Батьку Союзі, щоб забезпечити Вас на життя, як рівнож, щобби собі взаємно помагали в часі недухи. Тож до побачення, 14. травня, година 12-та в полудне в Casino Hall 133 Shawmut Ave., Boston, Mass.

За Комітет:

Іван Назар, предс.; Миколай Ганій, кас.; Лілія Чопик, скр.

